

سال گذشت، قفل معیشت همچنان بی‌کلید!

حدود 1100 روز از انتخاب رئیس دولت یازدهم می‌گذرد و شعار حل مشکلات اقتصادی در 100 روز امروز به وعده‌های ده ساله تقلیل پیدا کرده و از سوی دیگر حامیان دیروز دولت روحانی اعتراف می‌کنند دولت یازدهم دولتی است که شعار اعتدال داده و در اقتصاد شکست خورده است!

حدود 1100 روز از انتخاب رئیس دولت یازدهم می‌گذرد و شعار حل مشکلات اقتصادی در 100 روز امروز به وعده‌های ده ساله تقلیل پیدا کرده و از سوی دیگر حامیان دیروز دولت روحانی اعتراف می‌کنند دولت یازدهم دولتی است که شعار اعتدال داده و در اقتصاد شکست خورده است!

روحانی با گذر از سال سوم به فکر انتخابات دوره بعد بوده و با انبوهی از مشکلاتی که براساس تبلیغات انتخاباتی قرار بود صد روزه حل شوند و امروز تشدید شده‌اند مواجه است و از سوی دیگر نیز برجام به عنوان تنها دستاورد دولت نتیجه‌ای ملموس برای مردم و سفره‌های آنان نداشته است.

وضعیت بد اقتصادی همراه با تحریم‌های فزاینده‌ای که هر روز بخشی از آن در رسانه‌ها منتشر می‌شود در حالی که قرار بود به گفته ظریف وزیر امور خارجه بعد از برجام هیچ تحریمی در حوزه هسته‌ای نماند و هیچ تحریم دیگری در حوزه‌های غیرهسته‌ای اضافه نشود و این همه نشان می‌دهد که دست دولت یازدهم با نزدیک شدن به چهارمین سال روی کار آمدن این دولت خالی از دستاوردهای ملموس برای مردم است.

این وضعیت بد نه از سوی منتقدین دولت که از طرف رسانه‌های حامی و به اصطلاح اصلاح طلب فریاد زده می‌شود و مورد اعتراف قرار می‌گیرد اعترافاتی که به پاره‌ای از آنها در ادامه این گزارش اشاره خواهد شد.

از سوی دیگر و در حالی که برجام تنها موجودی پرونده دولت روحانی است که وزیر امور خارجه با حضور در مجلس از آن دفاع کرد و مدعی شد نه تحریمی هسته‌ای مانده و نه تحریمی غیرهسته‌ای اضافه شده است. نگاهی به اخبار در روزهای پس از نهایی شدن برجام نشان می‌دهد که آمریکا از هر فرصتی برای تحریمی جدید و یا تهدید به تحریم‌های دیگر استفاده کرده است.

دبه‌های پشت سر هم آمریکا در اجرایی شدن همین برجام زمینه ساز آن شده است که رسانه‌های خارجی بر این واقعیت تاکید و صحه بگذارند که «اجرایی کردن توافق هسته‌ای با مشکلات فراوانی همراه بود، به نتیجه نرسیدن برجام می‌تواند به منتقدان دولت روحانی این فرصت را بدهد تا عملکرد اقتصادی وی را زیر سؤال برند.»

تدبیر و امید یا رحم اجاره‌ای اصلاح طلبان!؟

نکته‌ای که نباید از آن غفلت کرد نوع مناسبات اصلاح طلبان با دولت یازدهم است.

اصلاح طلبان سال 92 با علم به عدم محبوبیت، نامزد خود را مجبور به کناره گیری کردند تا از شکستی خفت بار چنان چه در سال 84 تحمل کردند دوری کنند، عارف انصراف داد و روحانی رئیس جمهور شد و بلافاصله موجی از تبلیغات در کشور از سوی اصلاح طلبان راه افتاد که دولت یازدهم مدیون اصلاح طلبان و عارف است و این در حالی بود که آنان به میزان محبوبیت خود در جامعه واقف بودند و امروز نیز با انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی و ترکیب هیئت رئیسه شکست آنان در زورآزمایی انتخاباتی مشخص شده است.

اصلاح طلبان بازی دو گانه‌ای را با دولت پیش گرفته اند، آنان از سویی دولت یازدهم را مدیون خود می‌دانند و ادامه دولت هفتم و هشتم رئیس دولت اصلاحات و از سوی دیگر این دولت را رحم‌اجاره‌ای متصور می‌شوند! این توهین آن چنان سنگین بود که سعید حجاریان در حالی که خود روحانی را «دولت حسینقلی خانی» نامیده بود در گفت‌وگویی، «رحم اجاره‌ای» خواندن دولت را «حرف زشت» خواند!

کنایه‌های اصلاح طلبان در حال کمرنگ شدن بود تا اینکه عبدالله ناصری، عضو شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح طلبان در مصاحبه با روزنامه فرهیختگان (ارگان رسانه‌ای دانشگاه آزاد) مجدداً دولت روحانی را «رحم اجاره‌ای» خواند.

ناصری به این روزنامه گفت: روحانی برای رئیس‌جمهور شدن دوباره نیاز به اصلاح طلبان دارد و اگر «رحم اجاره‌ای» چنین را خوب حفظ کند حتماً آن را دوباره اجاره می‌کنیم.

توهین اصلاح طلبان به دولت یازدهم و بازی دو گانه آنان با این دولت در حالی است که کارشناسان به این امر واقف و اذعان

دارند که مشکل اساسی این دولت از زمانی آغاز شد و وعده‌ها به سرانجامی نرسید که مدعیان اصلاحات به میانه میدان ورود کرده و انا شریک سردادند و سهم شراکت خواستند.

نگاهی به حوزه‌هایی که ناکارآمدی بیشتر در آنان هویدا است از اقتصاد تا سیاست خارجی سهم و نقش اصلاح طلبان را به عیان نشان می‌دهد.

اعتراف و فرافکنی

دولتمردان یازدهم این روزها با علم به مشکلات انباشته اقتصادی موجود علیرغم وعده‌های صد روزه دوران تبلیغات انتخاباتی چاره‌ای جز فرافکنی این مشکلات به دولت‌های سابق ندارند.

نگاهی گذرا به گفت و گوی اکبر ترکان مشاور رئیس جمهوری و دبیر شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی با روزنامه شرق این واقعیت را به خوبی نشان می‌دهد. ترکان در گفت‌وگوی خود با «شرق»، با نگاهی به عقبه آنچه به دولت یازدهم رسیده، می‌گوید: «سوءتدبیر با درآمدهای نفتی با حجم زیاد، کار ما را امروز بسیار سخت کرده است و باید ۱۰ سال صبر کنیم تا آن روند اصلاح شود و نمی‌توان انتظار داشت در یک سال باقی‌مانده دولت، همه کارها حل شود.

مشکلاتی که قرار بوده صد روزه حل شود امروز و با نزدیک شدن به پایان دولت یازدهم به ده سال بعد احاله می‌شود. از سوی دیگر ترکان در مصاحبه با شرق علاوه بر دولت‌های سابق مجلس پیشین را نیز مورد حمله قرار می‌دهد و دنبال مقصر برای ناکامی‌های دولت یازدهم در بهارستان می‌گردد و در یک کلام و به تلخی اعتراف می‌کند، «دولت کنونی بخش‌هایی از اینها را نمی‌تواند حل کند».

وی با تعارفاتی نیز حوزه صنعت را از انتقادات خود بی‌نصیب نمی‌گذارد و می‌گوید: «آقای نعمت‌زاده در بخش صنعت، فرد توانایی است و توان حل‌کردن مسائل صنعتی کشور را دارد اما ایشان نیازمند است در بخش تجاری هم کاری انجام دهد. اقتصاد مقاومتی بدون اینکه سیاست‌های تجاری متناسب داشته باشد، به ثمر نمی‌رسد.»

1100 روز بعد؛ یاس مردم پاشنه آشیل دولت

روزنامه اعتماد نیز در سومین سالگرد انتخابات خرداد 92 به بررسی عملکرد دولت یازدهم می‌پردازد و یاس مردم با گذشت 1100 روز را پاشنه آشیل دولت می‌خواند.

احمد خرم در نوشتاری که اعتماد منتشر کرده است کار دولت را در سه سال قبل بازگرداندن قطار به ریل می‌خواند و می‌نویسد: «یک سال بیشتر به پایان دولت یازدهم باقی نمانده است، فرصتی تاریخی و مهم در اختیار دست‌اندرکاران این دولت است تا شاید بتوانند قطاری را که با سختی به ریل برگردانده‌اند به حرکت دریاورند.»

خرم در ادامه با اعتراف به رکود غیرقابل تحمل موجود در کشور از دولت می‌خواهد فکری به حال این مسئله کند.

وی در این زمینه می‌نویسد: «بسیاری از مردم خواهان رفع رکود و رونق اقتصادی کشور هستند هر چند دولت در سه سال گذشته ... توانست یکی از بحران‌های اصلی اقتصاد را برطرف کند اما باید توجه داشت که مردم ایران در این سه چهار دهه با تورم بین ۱۰ تا ۲۰ درصد خو گرفته‌اند و تورمی که در این محدوده باشد از سویی آنها قابل تحمل تلقی می‌شود اما در حقیقت در سال‌های اخیر این رکود است که از توان و طاقت جامعه ایرانی خارج است و باید فکری برای آن کرد.»

خرم وزیر راه دولت هشتم در ادامه مشکلات موجود را به دولت‌های سابق مرتبط دانسته و می‌نویسد: «نخستین اقدامی که در این میان باید مورد توجه دست‌اندرکاران قرار گیرد توجه به رونق واحدهای تولیدی تعطیل و نیمه تعطیلی است که در یک دهه اخیر از سیاست‌های اشتباه دولت‌ها آسیب دیده‌اند و برای بلند شدن به کمک‌های دولتی نیازی دارند.»

مرتضی بانک، عضو شورای مرکزی حزب اعتدال و توسعه نیز در گفت و گو با اعتماد اظهار می‌دارد: «عدم انسجام و یاس مردم می‌تواند پاشنه آشیل دولت باشد. این امیدی که در حال حاضر وجود دارد سرمایه بسیار ارزشمند اجتماعی است که برای دولت وجود دارد و دولت باید از آن به خوبی استفاده کند. شما توجه کنید به تبلیغات منفی طرف مقابل که به تنها چیزی که در حال ضربه و مشت می‌زند امید مردم است.»

وی اذعان می‌کند که یاس مردم پاشنه آشیل دولت می‌تواند باشد و از سوی دیگر منتقدین را به ناامید کردن مردم متهم می‌سازد و در عین حال نمی‌گوید اگر وضعیت اقتصادی کشور و دستاوردهای برجام آن چنان مناسب و مطلوب است که وی مدعی است چرا بایستی مردم ناامید شوند؟ ناامیدی جز در وضعیتی که شعارها در صحنه عمل شکست بخورند و مشکلات اقتصادی نه تنها صد روزه بلکه به گفته ترکان ده ساله نیز حل نشوند ایجاد می‌شود؟! اعتدال بدون اقتصاد!

روزنامه زنجیره‌ای قانون نیز در بررسی عملکرد سه ساله دولت این تیتیر را انتخاب کرد «1096 روز اعتدال بدون اقتصاد»

این روزنامه در نوشتاری که صدر تا ذیل آن توهین و حمله به منتقدین است اعتراف می‌کند «موافقان و مخالفان دولت از سیاست‌های اقتصادی ناراضی‌اند»

مقصر ناکامی در حوزه زنان

این بار هم دولت‌های سابق!

این تنها حوزه اقتصادی نیست که ناکامی دولت یازدهم را به رخ می‌کشد، دولت در حوزه‌های دیگر از جمله حوزه زنان که برای آن تبلیغات فراوانی کرده بود نیز دستی خالی دارد.

شهیندخت مولوردی معاون امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری که وظیفه پیگیری مطالبات زنان کشور را در دولت عهده‌دار است در گفت و گو با شرق ضمن اعتراف به ناکامی‌ها مثل سایر دولت مردان دست به فرافکنی زده و اظهار می‌دارد: در ابتدای

شروع کار... راهی که رفته بودند و ما ادامه‌دهنده‌اش بودیم و چاره‌ای نداشتیم... شرایط آن زمان متأثر از شرایط کل جامعه بود. شرایط سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی در حوزه زنان و خانواده هم بی‌تأثیر نبود از طرفی هم روند وضعیتی ما، به‌ویژه از نظر آسیب‌های اجتماعی هم خوب نبود و می‌توانیم بگوییم که اتفاق خاصی در این حوزه نیفتاده و سیر صعودی‌اش را می‌پیماید بنابراین در چنین وضعیتی ما معاونت را تحویل گرفتیم. از طرف دیگر مجموعه عملکردی را که در هشت سال پیش از دولت تدبیر و امید انجام شده نمی‌توانیم از بقیه دولت‌ها تفکیک کنیم؛ چراکه مجموعه عملکردهای این چند سال به ما به ارث رسیده بود.

مولاوودی البته دلیل دیگری نیز برای توضیح و یا توجیه ناکامی‌های خود دارد و می‌گوید «تا زمانی که بحث اقتصاد و سفره مردم حل نشده باشد، مسئله‌ای مهم‌تر نیست.»

و این اعتراف مهر پایانی است بر گفت و گویی که قرار بود توضیح‌دهنده دستاوردهای مولاوودی در حوزه زنان باشد، وقتی اقتصاد و سفره مردم تغییری نیافته و مشکلات اقتصادی و رفاهی مردم جای خود باقی است به گفته مولاوودی دیگر مسئله زنان و مشکلات آنان دیگر مهم نیست.

دست خالی دولتی که قرار بود

محیط زیستی باشد

محیط زیست و عملکرد خانم ابتکار حوزه دیگری است که روزنامه‌ها به عنوان بخشی از عملکرد دولت یازدهم بدان پرداخته‌اند. شوق در گفت و گو با ابتکار تصریح کرده است «او سکان سازمانی را در دست دارد که این روزها مردم و رسانه‌ها به حوزه عملش به شدت توجه می‌کنند، از طرفی افزایش بحران‌ها و مشکلات محیط زیستی و بیشتر شدن توجه مردم و نگاه‌ها به این مسئله، عملکرد او را به شدت زیر ذره‌بین برده است. علاوه بر این، وضعیت محیط زیستی کشور و عملکرد دولت در این حوزه، منتقدان و مخالفان دیگری هم دارد، کسانی که صرفاً دغدغه محیط زیست و طبیعت دارند و از دولتی که خودش را با عنوان دولت محیط زیستی معرفی می‌کند، انتظار عملکردی منطبق بر استانداردها دارند.»

ابتکار نیز در توجیه عملکرد خود بنا به عرف رایج مقامات و مسئولین دولت یازدهم دولت سابق و نیز رسانه‌ها را از تخریب و حمله بی‌نصیب نمی‌گذارد و می‌گوید «رسانه ملی تا قبل از آمدن آقای عسگری در بخش معاونت سیاسی خود، بی‌مهری زیادی به دولت داشت و همین‌طور به محیط زیست که امیدواریم در دوره جدید فضا بهتر شود. البته در عوض ما در رسانه‌های دیگر خیلی تلاش کردیم؛ در شبکه‌های اجتماعی، سازمان و خود من خیلی فعال هستیم و حضور داریم.»

وی در ادامه به نقد مجلس نیز می‌پردازد و بخشی از ناکامی‌های خود را به بهارستان مرتبط می‌سازد و می‌گوید «متأسفانه جناح خاصی در مجلس، وقت و انرژی زیادی از ما اتلاف کرد»

ابتکار معتقد است چون می‌خواهند اقدامات دولت سابق را خوب جلوه دهند به ما حمله می‌کنند!

وی با وجود اعتراف رسانه‌های حامی دولت مبنی بر عقب‌گرد در حوزه محیط زیست مدعی می‌شود «بحث کاهش آلودگی هوا برنامه خیلی متنوعی است و در همه زمینه‌هایش ما پیشرفت داشتیم و نتایج ملموسش هم این بوده که کیفیت هوای شهرهای ما، از سال ۹۲ تا ۹۴، خیلی بهتر شده؛ البته بعضی شهرها هم این‌طور نبوده و حرکت کند بوده است.»

این همه نشان می‌دهد که دست دولت یازدهم علیرغم شعارهای سه سال پیش امروز و با نزدیک شدن به روزهای پایانی خالی از دستاوردی است که به مردم گزارش دهد و چاره‌ای جز اتهام زنی به دیگران و نیز تقلیل وعده‌های صد روزه به ده سال آینده ندارد.